

forbunden med Sygdomment Bekæmpelse, blev der bragt store Ofre for Sagen, og der er gjort store Fremskridt i saa Henseende Aar for Aar, for ikke at sige Dag for Dag. Befolkningen ser nu, at det er i dens velforstaede Interesse, at Tuberkulosen mere og mere trænges tilbage fra Hornkvæget. Paa samme Maade har Befolkningen ogsaa faaet Øjet op for det ofte uforsvarlige i Dyrenes Behandling; ikke mindst paa Foranledning af Foreningen til Dyrenes Beskyttelse. Jeg ser altsaa saaledes paa Forholdet, at saa godt som enhver allerede nu gør sig al mulig Umage for ikke at paaføre Dyrene flere Lidelser end højst nødvendigt saavel ved Transport som ved Slagtning. Det egentlige saakaldte Dyrplageri efter Straffelovens § 297 har man helt ladet ude af Betragtning, men det maa dog være bekendt for alle, at den største Haardhed over for Dyrene foregaar ved Brugen og Benyttelsen af dem, enten det nu er til Træk eller Ridebrug, og netop ikke ved Transport eller Slagtning. (*Nielsen-Gron: Væddeløb!*) Ja, det er jo ogsaa en Brug af Hestene, hvorved der foregaar de største Udskejelser med Hensyn til Brugen af Dyrene. Det er altsaa ved Benyttelsen af Dyrene, at der skal rettes, hvis der skal foretages Rettelser.

Naar jeg nu gaar over til at omtale nærmere de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, ville De maaske finde det naturligt, at jeg kritiserer noget skarpt, thi det er min Opfattelse, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil gøre Tilstanden aldeles utaalelig, navnlig for dem, der skulle transportere Dyrene, men ogsaa for dem, der skulle forestaa Slagtningen. En Del af Befolkningen er i vor Tid tilbøjelig til at se saaledes paa Udviklingen, at alt, hvad der skal foretages, skal omgives af Politiregler og Politiforanstaltninger, hvorved man kommer ind i et Politinæt og Politivæv, saa man næsten ikke ved, hvordan man skal vende sig. Hovedbestemmelsen i § 1, første Stykke, omhandler al Transport af levende Dyr — en hvilken som helst Transport, selv om det blot er, at man transporterer en Ko fra den ene Stald til den anden. Hvad foreskriver nu denne Bestemmelse? Den siger for det første, at der ikke ved Mishandling af Dyrene maa tilføjes dem unødigt Lidelse. Det er jo selvfølgelig, at man ikke maa mishandle Dyrene, og hvis man virkelig gør det, kan det efter min Opfattelse rammes af Straffelovens § 297. Der staar endvidere, at de anvendte Befordringsmidler ikke maa være af utjenlig

Beskaffenhed. Hvad vil det sige? Det er et relativt Begreb. Skal det forstaas saaledes, at Befordringsmidlerne skulle af en Politimester anses for at være egnede til den ene eller anden Transport, kan det give Anledning til forskellige Retssager og Forviklinger. Den næste Førdring, der stilles, er, at man ikke maa forsamme paa behørig Maade at fodre og vande Dyrene under Transporten. Hvis denne Bestemmelse udføres, som den staar her, kan den føre til de løjerligste Ting. Naar saaledes Dyr, f. Eks. Køer, som ere tøjrede paa Marken, trækkes hjem Middag og Aften, skulle de altsaa, før de transportereres, vandes paa behørig Maade, de maa ikke være tørstige, og man maa ikke vente med at vande dem, til de komme hjem! Naar man nu sender Kreaturer fra det nordlige Jylland til Kjøbenhavn eller Hamborg, og de ere under Vejs undertiden indtil et Døgn, og Toget saa skal standse et eller andet passende Sted, for at der kan blive sørget for, at Dyrene faa Vand, vil det vistnok fordyre Transporten meget for Afsenderne, thi jeg tvivler noget om, at Jærnbanen uden videre vil paatage sig den Ulejlighed. Der staar fremdeles: eller ved andet „imod sædvanlig, forsvarlig Handlemaade stridende Forhold tilføjes Dyrene unødigt Lidelse“. Imod sædvanlig, forsvarlig Handlemaade! Hvad er sædvanlig, forsvarlig Handlemaade? Ja, man siger jo fra Dyrlægernes Side, at det skal være uforsvarlig Handlemaade, naar man vil trække et Koppel Heste, at bremse Hestene. Man skulde ikke tro, at virkelig praktiske Folk havde haft med Affattelsen af Lovforslaget at gøre, naar der indsættes en saadan Bestemmelse. Har man fodret Heste til et Marked, vælge Heste, som saa komme ud af Stalden, hvad vil saa Følgen blive, hvis man ikke kan lægge en Bremse paa disse Heste? Enten skal man have en Mand til hver Hest, og det vil jo blive meget kostbart, og saa maa man dog alligevel døje med at styre Hestene, eller man kobler dem i Halen paa hinanden, og saa følger kun deraf, at de bageste bide efter de forreste, og de forreste slaa ud efter de bageste, og man paafører derved Hestene langt større Lidelser end ved at lægge en Bremse paa dem, naar man trækker dem. Jeg kan ikke forstaa, at Dyr lægerne jere fremkomne med denne Udtalelse. Jeg maa sige, at vore Dyr læger ere ikke saa følsomme over for de Dyr, de have under Behandling. I Reglen føre Dyr lægerne selv med i deres Vogn en Bremse til at lægge paa Hestene, naar de skulle undersøge dem, selv om det